

[Alfred Jensen.]

ikke tro, at den sag er afgjort og uddebatteret. Det er ingenlunde tilfældet, den vil og må blive debatteret i den kommende tid, og det af den grund, at ungdommen er modstander af en sådan forlænget tjenestetid. Den er det, dels fordi den betyder en belastning for de unge netop i en tid, hvor de trænger til at tjene penge eller trænger til at få deres uddannelse færdiggjort, eller også fordi man har erfaring for, hvordan tjenestetiden udnyttes; og intet sundt, fornuftigt menneske kan finde det rimeligt, at man skal spille måneder af sin bedste ungdomstid på at traske rundt i en militærlejr og intet fornuftigt foretage sig. For det er jo det, der sker i stor udstrækning med de unge mennesker, der ligger inde til aftjening af deres værnepligt. Dernæst vil man være utilfreds dermed, fordi ungdommen i almindelighed ikke ser den fare, som regeringens påstår er tilstede for Danmarks sikkerhed. Derfor betragter man denne forlængelse som en urimelighed, og derfor vil man naturligvis fortsat vende sig imod den. Men det viser jo, at loven har været afpasset med en sådan smidighed, at man praktisk talt kunne gennemføre alt det, der kom fra Washington, det være sig af den ene eller den anden art. Der har dog været enkelte ting, som var anstødsstene for de amerikanske ønsker, og det er derfor, vi har ændringerne til behandling.

Jeg kunne naturligvis, som det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, ønske, at man holdt sig til § 5 i Atlantpagten og vendte sig imod de indgreb, som foretages overfor Danmark i både politisk og administrativ henseende. Men det har man jo ikke gjort. Det er betegnende, at da vi, kort efter at den lov, der nu skal ændres, var trådt i kraft, havde set en kongelig udnævnelse af en forsvarschef, så kom Eisenhower og kasserede den afgørelse, der var truffet her i Danmark, og sagde, at han kunne ikke bruge admiral Qvistgaard som øverstkommanderende i Danmark, han måtte have general Gørtz. (*Rasmus Hansen*: Det er jo ikke rigtigt!) Det er tilfældet, at han blev udnævnt som den øverstkommanderende for hæren, men det er også det, der er årsagen til, at vi her behandler en ændring, som sikrer, at overkommandoen over hæren ligger under en fremmed general; og det er betegnende, at der ikke trådtes skarpt op imod denne indblanding i vore militære forhold — der foreligger i alt fald ikke noget offentligt om det —, men at man tværtimod bøjede af og ville ændre lovene

sådan, at der ikke fremtidig var sådanne anstøds punkter.

Vi kommunister kan ikke godkende en sådan indblanding og må vende os imod de ændringer, der her er foreslået. Vi gør det ikke alene, fordi de er i overensstemmelse med de beslutninger, der tidligere er truffet om oprettelse af en Europahær, men vi gør det også, fordi det er en indblanding i danske forhold, som vi altså ikke kan godkende. Vi gør det endvidere, fordi vi betragter den beslutning, der blev truffet om Danmarks deltagelse i en Europahær, som stridende imod grundlovens bestemmelser. Da disse forslag om Washingtonbeslutningen var til behandling, gjorde jeg opmærksom på, at vi betragtede dem som stridende mod grundloven og var af den opfattelse, at Danmarks regering ikke blev i stand til at træffe de afgørelser om krig og fred, som den suverænt kunne ønske at træffe. Når man ser på de her foreslåede ændringer og sammenholder dem med forholdsordren, må man altså komme til den opfattelse, at Danmarks ungdom, Danmarks hær, Danmarks fremtid ikke afgøres af Danmarks rigsdag, af Danmarks regering, men af fremmede generaler, fremmede militærpolitikere. Det kan vi ikke godkende, og derfor vender vi os imod det forslag til ændringer, der her er fremsat.

Forsvarsministeren (*Harald Petersen*):

Jeg vil gerne takke de ærede medlemmer hr. Rasmus Hansen, hr. Arnth Jensen, hr. Norup og hr. Hans Hansen (*Rørby*) for de fremsatte udtalelser. Jeg finder også, at flere af de bestemmelser, lovforslaget indeholder, egner sig bedst til uddybning i et folketingsudvalg, idet jeg iøvrigt finder, at de foreslåede ændringer er meget let overskuelige på baggrund af vedtagelser, som allerede har fundet sted i det høje ting.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen fremsatte nogle betragtninger om de hyppe ændringer i dansk forsvarspolitik og udtalte håbet om, at man kunne sætte nogle forsvarspolitiske mål her i landet og kunne blive stående ved disse mål. Jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på, at de mål for opbygning af forsvaret, kvantitetsmæssigt om jeg så må sige, som den danske rigsdag har sat sig ved vedtagelsen af forsvarslovene sidste sommer, ikke er anfægtet fra nogen side. Rammerne for opstillingen af den hær, som vi selv har taget initiativet til, og som har været drøftet igennem år, består stadig. Med hensyn til opbygningen af de andre værn, søværn og flyvevåben, er